

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98

DATO: 14. maj 2018
SAGSNR.: 2018 - 1103
ID NR.: 524522

kar@jm.dk + jm@jm.dk

Høring - over Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om, hvilken lov der finder anvendelse med hensyn til virkningerne for tredjepart af overdragelse af forordninger

Ved e-mail af 16. april 2018 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Forslaget er fremsat i henhold til TEUF art. 81 som led i EU's civilretlige samarbejde, hvorfor det fra dansk side er omfattet af det danske forbehold på dette område. Forslaget, hvis det vedtages, vil derfor ikke gælde i Danmark. På den anden side vil reglerne have stor betydning for danske virksomheder, der udøver virksomhed i EU, hvorfor reglerne alligevel kan få en væsentlig betydning for dansk erhvervsliv på samme måde som EU's forordninger om lovvalget for hhv. kontrakter og erstatning uden for kontrakt (Rom I- og II-forordningerne fra hhv. 2008 og 2007). Det bemærkes, at de danske regler på området er ulovregulerede.

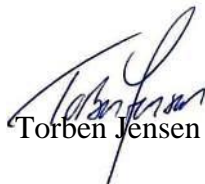
Det overordnede mål med forslaget er at få fastsat fælles lovvalgsregler for forholdet til tredjemand ved overdragelse af fordringer. Forslaget er et led i målet med at skabe et mere integreret kapitalmarked i Unionen og har navnlig betydning for kreditfaciliteter gennem factoring, sikkerhedsstillelse og såkaldt securitisering. For tiden har medlemslandene deres egne lovvalgsregler på dette område, hvilket gør det omkostningskrævende for parterne, især erhververen af en fordring, at få klarhed over retsstillingen. Forslaget vil derfor gennem den påtænkte harmonisering efter Advokatrådets opfattelse i betydelig grad øge retssikkerheden og forudsigeligheden på området. Hertil kommer, at forslaget ligger i forlængelse af Rom I-forordningen, der indeholder fælles lovvalgsregler for kontrakter.

Forslaget anvendes på det civil- og handelsretlige område og er nærmere afgrænset i art. 1, stk. 2, på samme måde, som Rom I-forordningen er afgrænset, hvilket er hensigtsmæssigt ud fra sammenhængen mellem de to instrumenter. På tilsvarende vis bestemmer forslagens art. 3, at den valgte lov skal gælde, hvad enten det er loven i en

medlemsstat eller ej, jf. også Rom I, art. 2. Hertil kommer en række almindelige lovvalgsregler om hhv. internationalt præceptive regler, ordre public, forbud mod renvoi, stater med mere end ét retssystem og forholdet til andre EU-regler og internationale konventioner. Advokatrådet finder derfor, at forslaget er i god overensstemmelse med andre af EU's lovvalgsregler, i særdeleshed Rom I-forordningen.

I forhold til selve lovvalget foreslås det i art. 4, at lovvalget som hovedregel skal ske til fordel for loven i det land, hvor overdrageren har sit sædvanlige opholdssted på tidspunktet for de faktiske omstændigheder, hvilket må forstås som tidspunktet for overdragelsen. Dette bør præciseres i forslaget. Advokatrådet finder, at dette er en god og forudsigelig lovvalgsregel. Art. 4, stk. 3, giver mulighed for at aftale lovvalget for securitisering og er efter det oplyste i overensstemmelse med hidtidig praksis på området, hvilket er hensigtsmæssigt. Endelig indeholder art. 5 en ikke-udtømmende liste over anvendelsesområdet for den lov, der udpeges efter forslaget. Det er navnlig spørgsmål retsvirkningerne af overdragelsen over for 3.-mand, erhververens fortrinsret ved hhv. dobbeltoverdragelse og i forhold til overdragerens kreditorer. Også denne regel er efter Advokatrådets opfattelse hensigtsmæssig og bygger på tilsvarende lovgivningsteknik i hhv. Rom I- og II-forordningerne.

Med venlig hilsen

Torben Jensen